

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1019/70

af 29. maj 1970

om gennemførelsesbestemmelserne til bestemmelse af tilbudsprisen franko grænse og fastsættelsen af udligningsafgiften inden for vinsektoren**KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR**

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 816/70 af 28. april 1970 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin¹⁾, særlig artikel 9, stk. 6, og artikel 37, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 9, stk. 2, bestemmes for hver vin, for hvilken der fastsættes en referencepris, en tilbudspris franko grænse, for alle indførsler ved hjælp af alle disponible oplysninger;

for at bestemme tilbudsprisen franko grænse så nøjagtigt som muligt bør de i betragtning kommende informationer bestemmes, nemlig foruden de i told- og handelspapirer angivne priser, alle øvrige informationer om de af tredjelandene anvendte priser;

for at undgå at udsætte Fællesskabets prisniveau for fare og for at sikre afsætningen af vine fra Fællesskabet foran den skal tilbudspriserne franko grænse bestemmes på grundlag af de gunstigste indkøbsmuligheder i den internationale handel. Af hensyn til den repræsentative karakter af tilbudspriserne franko grænse er det vigtigt, at visse angivelser holdes uden for beregningen, særlig når det drejer sig om små mængder;

af hensyn til sammenligneligheden skal ved bestemmelsen af tilbudspriserne franko grænse beregningsgrundlagene tilpasses hvad angår afsætningsled og hvad angår egenskaber ved de pågældende vine;

endvidere skal der gives regler om de betingelser, på hvilke en udligningsafgift fastsættes, ændres eller sættes ud af kraft;

oprævningen af en udligningsafgift for nogle med oprindelsescertifikat forsynede hedvine er på grund af deres pris ikke berettiget;

identificeringen af hvidvine, der er indført under navnet Riesling eller Sylvaner, kan lettes ved forpligtelsen til ved indførslen at fremlægge et af producentlandet udstedt certifikat;

denne ordning gælder kun i forbindelse med tilsvarende regler om omsætningen af disse vine. Indtil den ordning foreligger, der med hjemmel i forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 30, skal fastlægges, bør en overgangsordning indføres;

referencepriserne fastsættes efter grad/hl eller efter hl. Da denne distinktion skal bibeholdes ved fastsættelsen af udligningsafgiften, er det nødvendigt at foreskrive egnede bestemmelser, der muliggør den praktiske anvendelse af den efter grad/hl fastsatte udligningsafgift under hensyntagen til anvendelsen af visse faste beløb;

i henhold til forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 9, stk. 4, kan en udligningsafgift også fastsættes for indførsler af andre i den samme forordnings artikel 1, stk. 2, nævnte produkter end vin. Ved fastsættelsen af udligningsafgiften for disse produkter tages der hensyn til forholdet på Fællesskabets marked mellem gennemsnitsprisen for de pågældende produkter og gennemsnitsprisen for vin. For så vidt angår most er dette forhold 0,95;

de i denne forordning omhandlede foranstaltninger stemmer overens med udtalelse fra forvaltningskomitéen for vin,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Tilbudspriserne franko grænse bestemmes på grundlag af alle disponible oplysninger, fremfor alt medlemsstaternes meddelelser. Til dette formål anvender medlemsstaterne særligt angivelserne i de tolddokumenter, der ledsager de indførte varer, samt angivelserne i fakturaerne og andre handelspapirer.

2. Yderligere tages der ved beregningen af tilbudsprisen franko grænse hensyn til alle øvrige informationer vedrørende de af tredjelande praktiserede priser, ligegyldigt om det drejer sig om priser:

¹⁾ EFT nr. L 99 af 5.5.1970, s. 1.

- a) som anvendes af tredjelande ved udførsel,
- b) som er blevet konstateret ved indførsler til Fællesskabet,
- c) som på Fællesskabets markeder er blevet konstateret for indførte produkter,
- d) som er blevet iagttaget på markederne i de indførende og udførende tredjelande,
- e) eller som følger af kompensationsforretninger.

3. Informationerne hentes særligt fra følgende kilder:

- a) officielle informationer, som offentliggøres af de kompetente myndigheder i de udførende og indførende tredjelande,
- b) informationer, som fremkommer i producenternes eller handelens fagpresse i medlemsstaterne eller i tredjelande,
- c) informationer, som producenternes eller handelens repræsentative fagorganisationer i medlemsstaterne eller tredjelande giver.

4. Der ses bort fra informationer om tilbud, der ikke har nogen økonomisk indvirkning på markedet, særligt på grund af den ringe mængde, de vedrører.

Artikel 2

1. De i artikel 1 nævnte priser, der ikke gælder:

- a) franko Fællesskabets grænse,
- b) for en vin, der svarer til en vin, til hvis orienteringspris der ved fastsættelsen af referenceprisen er blevet taget hensyn, tilpasses.

2. Den i stk. 1 under litra a), nævnte tilpasning nås, idet der tages hensyn til transportomkostningerne fra stedet for priskonstateringen til Fællesskabets grænse.

3. Den i stk. 1 under litra b), nævnte tilpasning nås ved hensyntagen til det på Fællesskabets marked bestående misforhold mellem de pågældende vinstorter.

Artikel 3

1. Tilbudspriserne franko grænse bestemmes på grundlag af de i henhold til artiklerne 1 og 2 beregnede gunstigste indkøbsmuligheder for de pågældende produkter.

2. Bestemmes en yderligere tilbudspris franko grænse for et fra et tredjeland stammende produkt, bestemmes på grundlag af denne yderligere tilbudspris også tilbudspriser for de øvrige fra disse tredjelande stammende produkter, for så vidt de står i et nært økonomisk forhold

til det pågældende produkt; i denne forbindelse tages der ved bestemmelsen af disse tilbudspriser hensyn til det normale forhold mellem priserne på de pågældende produkter.

Artikel 4

1. En udligningsafgift for en vin fastsættes, når det konstateres, at den pågældende vins tilbudspris franko grænse med tillæg af tolden ligger under denne vins referencepris.

2. Udligningsafgiften ændres, når der konstateres en mærkbar afvigelse i tilbudsprisen franko grænse.

3. Udligningsafgiften ophæves, når det konstateres, at tilbudsprisen franko grænse med tillæg af tolden når eller overstiger referenceprisen.

4. Udligningsafgiften opkræves ikke for:

- a) Portvin,
- b) Madeira,
- c) Sherry,
- d) Tokayer (Aszu og Szamorodni),
- e) Samos,
- f) Moscatel de Setubal,

for hvilke et oprindelsescertifikat fremlægges.

Uanset artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1969 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse¹⁾ og indtil fastsættelsen af fællesskabsbestemmelser om oprindelsescertifikaternes udstedelse og indhold anerkendes disse af medlemsstaterne.

1. En hedvin, der tilbydes til import under Navnet Riesling eller Sylvaner, kan kun indføres og bringes i omsætning under denne benævnelse, såfremt den er forsynet med et af de kompetente myndigheder anerkendt certifikat, om at den pågældende vin er fremstillet af denne vinstoksort.

2. Indtil fastsættelsen af særlige fællesskabsbestemmelser om disse certifikaters udstedelse og indhold anerkendes disse af medlemsstaterne.

Artikel 6

1. Såfremt referenceprisen er fastsat pr. grad/hl, fastsættes udligningsafgiften ligeledes pr. grad/hl.

2. Såfremt referenceprisen er fastsat pr. hl, fastsættes udligningsafgiften ligeledes pr. hl.

¹⁾ EFT nr. L 148 af 28.6.1968, s. 1.

Artikel 7

1. I det i artikel 6, stk. 1, nævnte tilfælde er den afgift, der ved indførsel skal opkræves pr. hl, lig med resultatet af multiplikationen af det faktiske indhold af alkohol i den indførte vin med den sats, der pr. grad/hl er fastsat for denne vin.

2. Vine, der udviser et faktisk indhold af alkohol under 8,5°, pålægges der dog den udligningsafgift, som skal opkræves for vin med et faktisk indhold af alkohol af 8,5°.

Artikel 8

1. Fastsættes den i artikel 4 nævnte udligningsafgift for indførslerne af rød- eller hvidvin, fastsættes ligeledes en udligningsafgift for indførslerne af most af samme farve.

2. Den for most gældende udligningsafgift fastsættes, idet udligningsafgiften for rødvin eller, alt efter mostens farve, for hvidvin multipliceres med en koefficient, som tager hensyn til det forhold af 0,95, der på Fællesskabets marked består mellem mostens gennemsnitspris og gennemsnitsprisen for vin.

3. Er den for vinen gældende udligningsafgift fastsat efter grad/hl, er den afgift, der ved indførsel skal opkræves pr. hl. most, lig med resultatet af multiplikationen af det potentielle indhold af alkohol i den indførte most med det beløb, der pr. grad/hl er fastsat for denne most.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft 1. juni 1970.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 1970.

På Kommissionens vegne

JEAN REY

Formand
